Сріблить місяць мури, ґрати,
Вже пора б лягати спати,
Та, мабуть, сон,
Що дрімав коло вікон,
Пішов кудись гуляти.
Хай гуляє – буду ждати
Та дивитись через ґрати.
Усе мовчить,
Тільки зірка маячить.
Вона не може спати.
Сестро мила, ясна зоре.
Кинь порожні ті простори,
Прилинь до ґрат.
Будем тихо розмовляти,
Аж поки сон не зборе.